

andre Ord, Skovlovene bliver ophævet foreløbig ved dette Lovforslag, og jeg vil grumme nødig have, at vi gennem dette Lovforslag skulde fremme Spekulationshugst og Ødelæggelse af Skovene rundt omkring i Landet.

Indenrigsministeren (Rode): Til det ærede kongevalgte Medlem (Hage) skal jeg sige, at det er ikke Begrænsningen af Hugsten, der bliver det centrale i Spørgsmaalet, men at det virkelig bliver en Forøgelse af Hugsten, der bliver det centrale. Men i øvrigt, naar der her er Tale om, at der kan gives et Paabud om en bestemt Forøgelse, maa dette ogsaa kunne indeholde en Bemyndigelse til at paabyde, at denne Forøgelse ikke overskrides.

Til det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Kragh) vil jeg gerne sige med Hensyn til Tørvemaksimalprisen, at jeg ikke er helt sikker paa, om han, naar han taler om, at denne Tørvemaksimalpris er saa meget højere end den Pris, man tidligere gav for Tørv, tager tilstrækkeligt Hensyn til, at der ved Fastsættelsen af Tørvemaksimalprisen finder en Vurdering Sted, som ikke tidligere har fundet Sted. Man har paa mange Omraader tidligere betalt sine Varer efter en ganske urationel Udmaaling; man har betalt Brød ikke efter Vægt og Fisk ikke efter Vægt. Denne Tid har medført, at man har indført rationel Udmaaling og Betaling for Varer; paa samme Maade er ogsaa Maksimalprisen sat saaledes, at Varerne vurderes derigennem. Man anvender ikke længere den ganske irrationelle Betaling af Tørv pr. 1000 Stkr., der tidligere anvendtes, hvor man altsaa fik et vist Antal Tørv, men aldeles ikke, idet man overtog dem, vidste noget om, hvorvidt man betalte noget som helst passende for den Varmemængde, der ydedes gennem dette Antal Tørv, medens nu Tørvemaksimalprisen beregnes efter Kvalitet, saa vidt dette er muligt gennem Hovedbestemmelsen om Tørvens Vandholdighed, hvilket er det, der væsentlig afgør dens Anvendelighed.

Jeg skal ikke opholde mig yderligere ved det ærede Medlems Bemærkninger om de Datoer, han hænger sig saa stærkt i. Det ærede Medlem ved godt, at de Forhold, der her er Tale om, er af en saa indgribende og sammensat Natur, at det i Sandhed ikke er besynderligt, om de Instanser, hvorigennem en saadan Sag maa gaa, maa kræve nogen Tid til Sagens Behandling og Forberedelse. Naar Sagen kommer for Rigsdagen, kommer den for-

beredt gennem alle Instanser, og hele Materialet er tilvejebragt. Men dettes Indsamling og Tilrettelæggelse og Udnyttelse gennem Lovforslaget kræver jo sin Tid, saa man vil aldeles ikke med nogen virkelig Berettigelse kunne sammenstille den Tid, som Forberedelsen af et Lovarbejde tager, og den, hvori Behandlingen af det finder Sted, og det er heller ikke paa nogen Maade, hvad Rigsdagen ellers lægger til Grund for Bedømmelsen af saadanne Forhold. Det er selvfølgelig ikke den samme Forsamling, som sidder med alle disse Spørgsmaal, tværtimod, der finder efterhaanden en Decentralisation Sted, netop som det ærede Medlem har bemærket, at det skulde ske. Men for dette Forholds Vedkommende kan jeg pege paa følgende Forhold, at Konsul Lauritzen, Formanden for den overordentlige Kommissions Brændselsudvalg, som har gjort den Indstilling, det ærede Medlem kendte, mente ikke at kunne paatage sig den Opgave at være Formand for Brændselsnævnet, som skulde virke med hele dette Lovforslag. Følgelig maatte der først søges en saadan Formand, hvilket dog heller ikke er gjort i samme Øjeblik, som Sagen ligger fremme for en; det gælder virkelig om at finde den mest egnede Mand dertil, som stiller sin hele Arbejds-kraft til Raadighed. Derefter maatte hele det Materiale, Brændselsudvalget havde arbejdet med, overgaa til den nye Formand, og han maatte gennemarbejde det og Nævnet sammensættes efter Indstilling fra de forskellige Foreninger, som her er Tale om; disse Medlemmer træder saa sammen og udarbejder det Forslag, som derefter mødtes af et andet Forslag, som Ministeriet imidlertid havde udarbejdet, og disse Forslag skulde derpaa sammenarbejdes og bringes endeligt frem for Rigsdagen. Hvis man med den allermindste Smule Hensyntagen til, hvad det er for et Arbejde, der for Tiden kræves af alle dem, der har med dette at gøre, vil bedømme disse Forhold, kan man ikke komme til det Resultat, det ærede Medlem saa uberettiget har nævnt her.

Kragh: Jeg kan ikke erkende det berettigede i den Betragtning, som den højtærede Minister nu har fremsat, at der skulde være noget uberettiget i den Kritik, jeg har tilladt mig at fremsætte ved at sammenstille den Tid, som er levnet Rigsdagen til denne Sags Behandling, med den Tid, Administrationen og den overordentlige Kommissions Overvejelser har taget,